

jubet, in prioribus usum rationis quendam se exserere nullum est dubium, et si illum admodum imbecillem esse fateatur Apostolus, qui τὰ τὰς νηπίας ab illis, quae sunt τὰς αὐνδρός, solicite distinguit, neque tamen veretur τοῖς νηπίοις τὸ λαλεῖν, φρονεῖν, λογίζεσθαι adscribere, quae omnia sunt rationis. *I. Cor. XIII, II.* Posteriorem vero classem quare hic adjungat DEVS, & parvulos quoque lactentes reliquis ad cœtum publicum congregatis associet, plus movet admirationis. Sui enim obliuiosi sunt, qui ut fidem infantum forte in dubium vocent, & hunc quoque locum elidant, hos congregatos infantes pueros potius adultiores fuisse fingunt: nihil enim clarissimus quam quod lactentes ubera nequeant esse grandiores, velut hoc PISCATORI objicienti recte & graviter exprobrat PHIL. HENR. FRIDLIVS in Exegesi hujus Loci.

§. VII. Hic itaque mira dantur sententiarum divertia, ubi ratio exponi debebat, cur infantes & pueri in publicum adduci cœtum jubeantur? B. LUTHERVS Comm. in Joël. eum in finem factum fuisse scribit, ut excitarentur adultiores ad pœnitentiam, si cogitarent publicas calamitates etiam parvulos & Infantes tangere, & horum causa eo magis ad precationem seriam pro avertendis maliis publicis fuisse promotos. Tom. VI. Alten. p. 947. Plerique eo rem pertinuisse credunt, ut sicut lacrymis & ejulatu infantum DEVS ad levandam calamitatem permoveretur, sicut vel clamore corvorum ad dandum iis escam adducatur Ps. CXLVII, 9. cum apud Ninivitas ipsæ quoque pecudes a pabulo remotæ & ad jejunium compulsa fuerint Jon. III, 7. ut ipso suo rugitu & clamore tum DEVM ad Misericordiam, tum homines ad dolorem de peccatis & agendum pœnitentiam incitarent; Alii in eam descendunt opinionem, quasi vellet DEVS, ut illa adductione commonefierent Pueri de solennitate ista pœnitentiali, & adultiores aliquando facti, illius diei reminiscerentur, & filii suis in publica calamitate vicissim pœnitentia talis exemplum præberent. Aliis

B

aliter